

831-43

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFECase No. 831Date of filing: 9 Oct 82

** AWARD - Type of Award _____
 - Date of Award _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of Mr Allison
 - Date 30 June
 _____ pages in English 7 pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

 - Date _____

_____ pages in English _____ pages in Farsi

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

DISSENTING OPINION

Case No. 831

Chamber Three

پروتکل شماره ۸۳۱

شعبه سه

حکم شماره ۴۲۷-۸۳۱-۳

English version

Filed on 30 JUN 1989

نথی انگلیسی در تاریخ *

۱۳۶۸ / ۰۱ *

ذمت اصل است.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED	ثبت شد
DATE	9 OCT 1989
	تاریخ ۱۷ / ۰۱ / ۱۳۶۸

آنیتا پری روحانی اصلتاً و ولایتاً از طرف
دو فرزند خود سودابه و سیروس روحانی،
خواهانها،

- ۹ -

دولت جمهوری اسلامی ایران، و
بنیاد مستضعفان،
خواندگان.

**DUPPLICATE
ORIGINAL**
«نسخه برای اصل»

نظر مخالف ریچارد سی. آلبیسون

به نظر من نتیجه‌گیری دیوان مبنی بر اینکه تابعیت غالب و موئثر خانم پری روحانی طی دوره ذیربسط تابعیت ایالات متحده نبوده اشتباه محض است. دیوان با تسری این راعی به فرزندان وی، اشتباه خود را دو چندان کرده است.

یک.

اطلاعات اساسی درباره خانم پری روحانی، آنطور که در لوایح و مدارک موعد وی منعکس است از اینقرار می باشد:

۱ - وی در ۱۹۴۸ در شهر جیمزتاون، ایالت نیویورک متولد شده است.

۲ - دوران طفولیت و تحصیلات ابتدایی خود را در ایالت نیویورک و اوهايو گذراند.

۳ - از ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۷ در مدرسه بین‌المللی انگلیسی زبان ژنو در سویس که پدرش به علت استخدام خارج از کشور توسط یک شرکت امریکایی در آنجا مقیم بود به تحصیل اشتغال داشت.

۴ - در کالج واسار در ایالت نیویورک تحصیل نمود و درجه لیسانس خود را از آن کالج گرفت.

۵ - در اکتبر ۱۹۷۲ با یک ایرانی در سانفرانسیسکو ازدواج کرد (و بدانوسیله به حکم قوانین ایران به تابعیت ایران درآمد) و در مانتن ویو، ایالت کالیفرنیا اقامت گزید. در ۱۹۷۳ شوهر وی اقامت دائمی ایالت متحده را کسب نمود.

۶ - در اوت ۱۹۷۴ وی و شوهرش برای تأسیس "پایگاهی برای عملیات بازرگانی در ایران به ایران رفتند درحالیکه خواهان قسمتی از آن زمان را در خانه فامیلی (امریکایی) خود در سویس می گذراند....." وی معتقد است که "هرگز قصد نداشته برای همیشه در ایران بماند". وی و شوهرش در تهران مستغلات و علائق تجاری و یک

مزرعه پنه و زمینهای کشاورزی دیگری خریدند و یک دفتر موسسه مهندسی مشاور در تهران تأسیس کردند.

۷ - وی طی مدت اقامتش در ایران (۱۹۷۴-۱۹۷۸) صاحب دو فرزند به نامهای سودابه و سیروس گردید که هر دو در ژنو، سویس متولد شدند و تولد هر دو در کنسولگری امریکا در ژنو به عنوان تولد تبعه ایالات متحده در خارج از کشور به ثبت رسیده است.

۸ - خانواده روحانی در آوت ۱۹۷۸ به قصد تعطیلات ایران را ترک کرد و ضمن توقف در خارج از کشور تصمیم گرفت به سبب اوضاع سیاسی ایران به آن کشور مراجعت نکند. در ژانویه مجدداً مقیم ایالت کالیفرنیا شده بود.

۹ - در سپتامبر ۱۹۷۹، آقای منصور روحانی، پدر شوهر خانم پری روحانی و وزیر سابق کشاورزی دولت شاه اعدام شد و حسب ادعاء اموال اعضای خانواده وی توسط جمهوری اسلامی ایران مصادره گردید.

۱۰ - خانم پری روحانی و شوهرش از ژانویه ۱۹۷۹ تا حداقل ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] در ایالات متحده اقامت داشتند.

از این شرح خلاصه بدیهی است که خانم پری روحانی در ۱۹۷۸ شخصی بود که از لحظه تولد، خانواده و تحصیلات ریشه‌های عمیقی در ایالات متحده داشت. در اواسط دهه ۱۹۷۰ نیز ارتباطات مهمی با ایران ایجاد کرد. ولی نقشه‌های وی برای اقدام به فعالیتهای بازرگانی در آن کشور هرچه بوده، با تغییرات اساسی در ایران که در ۱۹۷۸ منتهی به عزیمت قطعی وی از ایران همراه شوهر و فرزندانش گردید، منتفی شده بود.

خانم پری روحانی در واقع معتقد است که ریشه‌های (علایق) وی در ایران نسبتاً سطحی بود و به نظر می‌رسد که چنین باشد. وی در ایالات متحده ازدواج کرده، فرزندانش در سویس متولد شده‌اند و زبان خانواده وی انگلیسی بوده و قسمت اعظم عمر حتی در فاصله اوت ۱۹۷۴ و اوت ۱۹۷۸ را که در ایران علایق تجاری داشته، در خارج از ایران گذرانده است. پس از اوت ۱۹۷۸ که وی و شوهرش تصمیم گرفتند به ایران مراجعت نکنند، هر دو مجدداً در ایالت کالیفرنیا اقامت گزیدند و تا آنجا که مدارک نشان می‌دهد کماکان در آن ایالت اقامت دارند. دلیلی وجود ندارد که یک تبعه ایالات متحده که در آن کشور متولد شده و در آن کشور و در مدرسه بین‌المللی در ژنو تحصیل کرده، پس از ورود مجدد خود به جامعه امریکا در ژانویه ۱۹۷۹ دوره‌ای طولانی برای آشنایی با فرهنگ امریکا نیاز می‌داشته (اگر اصولاً نیازی داشته است). همچنین دلیلی وجود ندارد که در صمیمت و وفاداری وی به تابعیت ایالات متحده تردید شود.

دیوان در اخذ تصمیم خود، بر چهارسال عمر خانم پری روحانی که جزئی از آن در ایران صرف شده تأکید مفرط و بی رویه‌ای کرده و اهمیت کمی برای این واقعیت قائل شده که آنیتا پری روحانی تا بیست و چهار سال اول عمر خود فقط یک تابعیت یعنی تابعیت امریکایی داشته و قسمت اعظم آن بیست و چهار سال را با والدین خود که آنها نیز امریکایی بوده‌اند زندگی می‌کرده است. لیکن آشکارترین اشتباه دیوان در نحوه‌ای است که دیوان فاصله بین سپتامبر ۱۹۷۹ تا ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱]، یعنی دوره‌ای را که طبق تصمیم دیوان عمومی در پرونده الف - (۱۸) در تعیین تابعیت غالب و موئثر بسیار حیاتی است، در نظر می‌گیرد و یا دقیق‌تر بگوئیم،

در نظر نمی‌گیرد.

در تمام این مدت و از مدت‌ها قبل از آن خانم پری روحانی و شوهر وی در ایالت کالیفرنیا که قبلاً هم در بدو ازدواج زندگی می‌کردند خانه و زندگی داشته‌اند. تصمیم دیوان، ضمن بی‌توجهی به دوره‌ای که باید در نظر گرفته شود، کاملاً معطوف به دوره‌ای از عمر خانم روحانی است که مسلمان و قطعاً در اوت ۱۹۷۸ یعنی مدت‌ها قبل از دوره ذیربطر خاتمه یافت.

به نظر من بدیهی است که در تمام دوره ذیربطر که طبق تصمیم متذخذه در پرونده ألف/۱۸ دیوان باید در درجه اول به آن توجه کند، تابعیت غالب و موئثر خانم پری روحانی تابعیت ایالات متحده بوده است.

دو.

ادعاهای فرزندان وی که از ادعای مادر کاملاً متمایز است مستلزم تحلیل جداگانه است. احتمالاً واقع بینانه نیست که از اطفال خردسال انتظار رود که زیاد به فکر تابعیت خود باشند یا هنگامی که بیش از یک امکان وجود دارد، یکی را بر دیگری ترجیح دهند. اما موضوع تابعیت بیش از یک حالت فکری است (در غیراینصورت، نوزادان نمی‌توانستند تابعیتی داشته باشند) (و در تعیین آن) عوامل عینی مورد توجه قرار می‌گیرد که تلویحاً مستلزم این است که دیوان در تعیین تابعیت غالب و موئثر آنها، باید درباره وابستگی ملی موجود و احتمالاً آیندهٔ فرزندان پری روحانی طی مدتی که طبق تصمیم پرونده ألف/۱۸ ذیربطر است، اظهارنظر نماید.

در این زمینه، مدارک موجود نشان می‌دهد که:

۱ - سودابه در دهم اسفندماه ۱۳۵۳ [اول مارس ۱۹۷۵] در ژنو متولد شده و حداقل دو ماه اول عمر خود را در آنجا گذرانده و سپس با والدین خود تا اوت ۱۹۷۸ در تهران اقامت داشته و هنگامی که با خانواده خود ایران را ترک کرد سه ساله بود.

۲ - سیروس در ۱۸ آبانماه ۱۳۵۶ [نهم نوامبر ۱۹۷۷] در ژنو متولد شد. وی نیز حداقل دو ماه اول عمر خود را در آنجا گذرانده و هنگامی که در اوت ۱۹۷۸ با خانواده خود ایران را ترک کرد، ده ماهه بود.

۳ - نامهای هر دو فرزند اندکی بعد از تولد آنها، به عنوان اتباع ایالات متحده ثبت و برای هر دو گذرنامه امریکایی صادر شد.

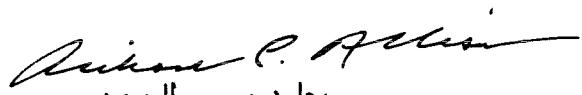
۴ - هر دو فرزند از ژانویه ۱۹۷۹ تا حداقل ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] در ایالات متحده اقامت داشتند.

بدین ترتیب به نظر می‌رسد که فرزندان پری روحانی، که از بدو تولد امریکایی بودند، در تمام مدت ذیربط از سپتامبر ۱۹۷۹ تا ژانویه ۱۹۸۱ و تقریباً از یکسال قبل از آن مدت، با مادر خود که وی نیز از بدو تولد تبعه امریکا بود، و پدر خود که مقیم دائمی ایالات متحده بود در ایالات متحده اقامت داشتند. در مقام مقایسه، سودابه حدود سی و نه ماه و سیروس حدود ده ماه در ایران زندگی کرده بودند. نه آنها و نه والدین آنها در مدت ذیربط ابداً در ایران نبودند بلکه در تمام آن مدت منحصراً در ایالات متحده اقامت داشتند.

از همان اوت ۱۹۷۸ که فرزندان (پری روحانی) همراه با والدین خود ایران را

، ترک کردند هیچ امکان واقعی وجود نداشت که آنها بطور دائم در ایران زندگی یا حتی موقتاً به آن کشور مراجعت کنند. بر این اساس، از لحاظ صلاحیت دیوان، تابعیت غالب و موئثر فرزندان پری روحانی باید تابعیت ایالات متحده اعلام شود.

به تاریخ نهم تیرماه ۱۳۶۸ برابر با ۳۰ ژوئن ۱۹۸۹

ریچارد سی. الیسون